

EXEMPLE DE LA PROVA

ACLARIMENT VÀLID PER A TOT L'EXAMEN

S'entén per «correcció de només el que calga» la correcció indispensable d'una forma lingüística per raó de la seua inadequació a la normativa gramatical. Cal tindre present que es puntuen negativament les correccions innecessàries.

ÀREA 1

Correcció de textos

L'àrea consta de dos exercicis, que consistiran a corregir dos textos escrits que pertanyen a diferents llenguatges específics.

En la prova es demana a l'examinand que corregisca només el que calga, entenent per "correcció de només el que calga" la correcció indispensable d'una forma lingüística per raó de la seua inadequació a la normativa gramatical o a la situació comunicativa. D'altra banda, cal tindre present que les correccions innecessàries es puntuen negativament. A més dels comentaris específics que es demanen en la pregunta 03, l'examinand podrà fer els aclariments i les argumentacions generals que considere oportuns.

L'àrea avalua:

1. L'aplicació coherent dels criteris de correcció d'acord amb:

- La norma gramatical (ortografia, morfosintaxi i lèxic).
- La varietat lingüística: estàndard/no estàndard.
- El registre lingüístic.
- La coherència de contingut i formal del text: exposició clara i ordenada de les idees, unificació de les solucions lingüístiques, etc.

2. El coneixement i l'adequada aplicació de les convencions gràfiques i estructurals a què fa referència el punt 4 de l'apartat *Objectius i continguts de la prova*.

A continuació apareixen dos exemples d'exercicis corresponents a la present àrea:

01. **Corregisca només el que calga del text administratiu següent. Cal donar al text la consideració d'un original i, per tant, indicar les correccions ratllant la paraula errònia i escrivint dalt, en l'espai interlineal, les solucions que es consideren oportunes. Pel que fa als signes de puntuació, si s'han d'afegir al text, pose'ls en el lloc on corresponga; en el cas que s'hagen de suprimir, trace una creu en aspa i si s'han de modificar els que hi ha, ratlle'ls i pose al costat el signe que pertoque.**

ATENCIÓ!

No tinga en compte les paraules subratllades, ja que les haurà de comentar en la pregunta 03.

TÍTOL VIII De l'absència

CAPÍTOL PRIMER DECLARACIÓ D'ABSÈNCIA I ELS SEUS EFECTES

Article 181

Una vegada desapareguda una persona del seu domicili o del lloc en què hi haguera fixat l'última residència, el Jutge podrà, a instància de part interessada o del Ministeri Fiscal, anomenar un defensor que ampare i represente al desaparegut en juí o en negocis que no admeten demora sense perjudici greu. S'exceptuen els casos en els que aquell estiga llegalítimament representat conforme a l'article 183 d'este codi.

El cònjuge present major d'edat i no separat legalment serà el representant i defensor nat del desaparegut, i si no hi ha, el parent més pròxim fins el quart grau de consanguineïtat, també major d'edat. En defecte de parents o no presència dels mateixos, el jutge podrà designar a una persona solvent i de conducta intatxable, prèvia audiència del Ministeri Fiscal.

Arts 40 i 183 C.C.; arts. 2.033, 2034 i 2039 LEC.

Article 182.

Podrà demanar la declaració d'absència legal qualsevol persona que racionalment estime que té algun dret sobre els béns del desaparegut, exercitable en vida del mateix o que en depenga de la seua mort.

Art. 1.709, 1.710, 1.711 i 1.712 CC, art. 24 L.H.; art 89 R.H.

Article 183

Es considera en situació d'absència legal al desaparegut del seu domicili:

1. Quan haja transcorregut un any des de les últimes notícies o des de què s'haja produït la desaparició, cas de no haver-hi deixat apoderat amb facultats d'administració de tots els seus béns.

2. Quan hagen transcorregut tres anys des de la desaparició efectiva, inclús si haguera encomanat a un apoderat l'administració de tots els seus béns.

Tot i això, una vegada inscrita en el Registre Central la declaració d'absència legal, queden extinguits de dret tots els mandats generals o especials otorgats per la persona absent.

Arts 1709 a 1712 C.C.; arts. 89 RH; arts. 88, 89 i 90 L.R.C.

Article 184.

El representant del declarat absent ve obligat a complir amb les obligacions següents:

1. Inventariar els béns mobles i els immobles del seu representat.

2. Cuidar i defensar el patrimoni de l'absent i obtenir dels seus béns els rendiments normals de què foren susceptibles.

3. Estar-se en tot a les normes que la Llei estableix en quant a la possessió i l'administració dels béns de la persona declarada absent.

Articles 243 a 258 i 259 a 275 C.C.; arts. 2037 L.E.C.

Article 185

Els representants legítims de la persona declarada absent gaudiran de la possessió temporal del patrimoni de l'absent i faran seus els productes líquids en la quantia que el jutge senyale després de considerar l'import dels fruits, rentes i aprofitament, el número de fills de l'absent i les obligacions alimentícies envers aquells, a l'igual que altres circumstàncies de la mateixa índole.

D'altra banda, els posseïdors temporals dels béns de l'absent no podran vendre'ls, gravar-los, hipotecar-los o empenyar-los, a no ser que hi haja necessitat apremiant o utilitat evident reconeguda i declarada pel jutge, el qual, quan autoritze els referits actes, haurà de determinar l'ús de la quantitat obtinguda. En el cas de què es tracte de satisfer un deute contractat per l'absent, caldrà presentar davant del Jutge un document legal vàlid reconeixent el mateix, i l'acredor haurà de demostrar fefaentment que el deute es va contraure en data anterior a la de declaració d'absència legal.

Art. 181, 185, 186 i 1.047 C.C.; arts. 2035 a 2038 LEC.

Article 186

Si durant el gaudiment de la possessió temporal o de l'exercici de la representació dativa apareguera el declarat absent, el posseïdor actual haurà de restituir-li el patrimoni d'immediat, però no els productes percebuts, excepte si s'haguera apreciat mala fe, cas en què el posseïdor decaurà en el seu dret i la restitució haurà d'abastar també els fruits percebuts i els que hauria d'haver percebut comptats des del dia en què aquella es va produir, conformement a la declaració judicial.

Article 187

Si en el transcurs del gaudiment de la possessió temporal o de l'exercici de la representació dativa es provava la mort del declarat absent, s'obriria la successió en benefici dels qui en el moment de la defunció foren els seus successors voluntaris o legítims,

EXEMPLE DE LA PROVA

devent el posseïdor temporal entregar-los el patrimoni del difunt, però retenint com a propis els productes rebuts en la quantia fixada pel jutge.

Article 188

El cònjuge de l'absent té dret a la separació de béns.

Arts. 1.393; 1.394; 1395 i 1.396 C.C.

Article 189

Una vegada oberta una successió a la que estiguera cridat un absent, la seua part acreixerà a la dels seus cohereus, pel fet de no haver persona amb dret propi per a reclamar-la. En el seu cas, uns i altres, tindran que fer inventari dels citats béns, que hauran de reservar fins a què es produïska la declaració de defunció.

Arts. 981 a 987, 991 i 1006 CC; art. 89 RH

Article 190

El que disposa l'article anterior s'entén sense perjuí de les accions de petició d'herència o d'altres drets que competen l'absent, els seus representants o els seus causahavents. Estos drets no desapareixeran si no pel transcurs del temps fixat per la prescripció.

Article 185 CC.

02. Corregisca només el que calga del text periodístic següent. Cal donar al text la consideració d'un original i, per tant, indicar les correccions ratllant la paraula errònia i escrivint dalt, en l'espai interlineal, les solucions que es consideren oportunes. Pel que fa als signes de puntuació, si s'han d'afegir al text, pose'ls en el lloc on corresponga; en el cas que s'hagen de suprimir, trace una creu en aspa i si s'han de modificar els que hi ha, ratlle'ls i pose al costat el signe que pertoque.

ATENCIÓ!

No tinga en compte les paraules subratllades, ja que les haurà de comentar en la pregunta 03.

Una poma d'or

Dos jòvens californians fundaren en els anys setanta una companyia que vingué a revolucionar la forma d'entendre la informàtica i que aconseguí fer-la apta per a tots els públics.

Tot començà amb Steve, un jove visionari aficionat a la tecnologia a qui li havien augurat un gran futur en els negocis, i amb el seu amic Steve, que posseïa un ordinador. L'any 1976, en un garatge atestat de ferralla, dos jòvens vint-anyers, Steve Jobs i Steve Wozniak, despullaren a la informàtica de la seua càrrega de complexitat i cripticisme i la transformaren en matèria apta per a tots els públics.

Els dos Steve havien estudiat junts en l'institut. Amb vint anys, poc més o menys, Wozniak i Jobs els co-fundadors d'*Apple*, eren la típica parella d'amics dels *films* estadunidencs amb aficions comuns i qualitats complementàries. Al primer, li apassionava la informàtica i era un autèntic *hacker* en l'accepció més genuïna de la paraula. El segon protagonista, Jobs, tenia un interès real en la

tecnologia i, al temps, una habilitat pasmosa per a convèncer als altres de la bondat dels seus projectes. La primera víctima de tal capacitat va ser Wozniak, que abandonà el seu treball en la molt pròspera i segura Hewlett-Packard per a crear la nova companyia. Jobs, que havia venut la seua *Volkswagen* per a obtindre diners, li va prometre a Wozniak que, de fracassar el projecte, se n'aniria al Tíbet per a sempre.

No va haver necessitat de prendre mesures tan dràstiques. El seu primer ordinador, l'*Apple I*, es va vendre en el propi garatge a uns quants bojos de la informàtica que, des del primer moment, van depositar en ells la seua confiança. Més avant, sense eixir del traster i amb un parell de treballadors, Wozniak va dissenyar un ordinador que ofería gràfics a color

d'alta resolució, substituïa les cintes magnètiques per disquets i es podia vendre a un preu molt accessible. Jobs l'empaquetà en una caixa de color blau celest d'apariència agradable —cosa que no s'havia intentat mai—, i es dedicà a convèncer als seus clients de què allò era un aparat que podia interessar a qualsevol usuari, no sols als científics o al Govern. Així, el 1977, amb la financiació d'un soci capitalista, van comercialitzar l'Apple II. Va ser el primer ordinador personal i es vengueren milions d'unitats.

De la nit al matí, *Apple* es convertí en una veritable empresa: incorpora un grup numerós de treballadors, abandona definitivament el garatge translladant-se a unes modernes oficines i comença a cotitzar en borsa. Mentres, a Steve Jobs, amb apenes 25 anys, se li ocorre la idea de llançar un nou producte que no serà una mera actualització del que ja existix, sinó que caminarà una generació o més per davant de la resta de productes informàtics. Però *Apple* començava a patir els embats de la competència: L'any 1981, la poderosa IBM comercialitza el seu primer PC. No era una gran màquina a nivell tecnològic, però es beneficiava del gran poder comercial de la que aleshores era la companyia més important d'Estats Units.

Els enginyers d'*Apple* necessitaren encara de tres anys per a completar el seu projecte, però quan ho aconseguiren el resultat va ser abrumador. “Qualsevol ordinador actual és bàsicament un Macintosh, però este era completament diferent als que el precediren”, ha dit recentment un dels pares d'*Apple*, Steve Wozniak.

No és una exageració. El *Macintosh* va introduir tot el sistema que ens permet interactuar amb l'ordinador per mitjà de gràfics: eixos iconos i carpetes que tant ens faciliten la feina, i que fa 20 anys no existien. També va ser el primer ordinador de baix cost en integrar avanços d'*hardware* amb el ratolí, que semblaven reservats per a caríssims super-ordinadors. I tot això podia comprimir-se, incloent la pantalla, en un aparell en forma de caixa més menut que un televisor portàtil.

I és que recordar com funcionava la informàtica anterior al “Macintosh” és un exercici de nostàlgia per als qui ho viviren i una antigalla per als més jòvens, que han crescut en un entorn Windows tremendament deudor dels pioners del Mac. A principis dels 80, l'usuari tenia que donar les ordres de funcionament per mitjà dels anomenats *comandos textuais*, unes instruccions, abreujades i en anglés, molt difícils de recordar. El procés de treball era absolutament lent i intricat, i es gestionava en un avorrit entorn en el que en una pantalla sempiternament negra ressaltaven unes lletres fosforescents. Tot allò resultava tan complex que un dels negocis més florecients durant molts anys van ser les acadèmies d'informàtica, on ensenyaven al jove aspirant a usuari els arcanos del que semblava un club secret per a iniciats.

En el *Macintosh*, diuen els fans, n'hi havia art, la creativitat d'un grapat d'aficionats a la informàtica impulsada per una cultura empresarial diferent, fins i tot amb un toc de rebeldia. De fet, en IBM era obligatòria la corbata, mentres en *Apple* estava prohibida.

ÀREA 2

Normativa lingüística i registres

L'àrea consta d'una sèrie d'exercicis que consistiran a valorar la necessitat o no de corregir determinades formes dels textos anteriors i, si cal, indicar-ne la correcció.

L'àrea avalua:

- La capacitat d'adequar els criteris de correcció a la varietat lingüística (estàndard/no estàndard), el tipus de text i la situació comunicativa.
- El coneixement que té l'examinand dels materials lingüístics d'ús més generalitzat (gramàtiques, diccionaris, vocabularis, etc).

A continuació apareix una mostra del tipus d'exercicis que poden trobar en aquesta àrea.

Exemples

03. Escriba arguments a favor o en contra de l'ús de les formes subratllades dels textos anteriors. Propose solucions diferents per a les formes que considere incorrectes.

ACLARIMENT

En la pregunta es valora especialment el coneixement de les fonts bibliogràfiques a partir de les quals puga ser acceptada o rebutjada una paraula o construcció determinades.

A) TEXT ADMINISTRATIU

3.1. [...] inclús si haguera encomanat a un apoderat l'administració [...].

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

EXEMPLE DE LA PROVA

3.2. Cuidar i defensar el patrimoni de l'absent (...).

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

B) TEXT PERIODÍSTIC

3.3. (...) van depositar en ells la seua confiança (...).

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

3.4. (...) de color blau celest (...).

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

Correcció tipogràfica

L'àrea consta d'un exercici, que consistirà a corregir una galerada d'acord amb el text original. Per a realitzar l'exercici cal usar els signes convencionals de correcció tipogràfica.

L'àrea avalua:

- La capacitat de l'examinand per a detectar i esmenar errors relatius a convencions gràfiques i de tipografia.
- El coneixement i la correcta aplicació dels signes convencionals de correcció tipogràfica.

Tot seguit presentem un exemple del tipus d'exercici de què consta l'àrea:

Exemple

04. Corregisca la galerada següent d'acord amb les indicacions assenyalades en l'original. Marque les correccions amb els signes adequats per a la correcció de galerades.

ORIGINAL

- La citació de Montaigne, com les anteriors i com el pròleg d'André Gide, procedixen de Montaigne. Textes choisis et présentés par André Gide, Editions Corrêa, París, 1984.
- Faustí Barberà i Martí, De Regionalisme i Valenticultura. Discurs vell i comentaris nous, València, 1910.
- Lletra de Teodor Llorente a Manuel Cañete (1888). Cf. Epistolari Llorente. Correspondència d'En Teodor Llorente Olivares, ordenada i comentada per En Teodor Llorente Falcó, Barcelona, Biblioteca Balmes, 1936, p.149.
- Una mostra del que pensaven els valencianistes sobre la vida intel·lectual de València: Vicent Tomàs i Martí, «¿Espíritu de campo o espíritu de arrabal?», La Correspondència de València, 3 de gener de 1921.
- Eduard Martínez Ferrando, Síntesi del criteri valencianista, Joventut Valencianista, Barcelona, 1918.

GALERADA

- La citació de Montaigne, com les anteriors i com el pròleg d'André Gide, procedeixen de Montaigne. *Textes choisis et présentés* per André Gide, Edicions Corrêa, París, 1984
- Faustí Barberà i Martí, *Del Regionalisme i la Valenticultura, Discurs vell i comentaris nous*, València, 1910.
- Lletra de Teodor Llorente a Manuel Cañete (1.888). Cf. *Epistolari Llorente. Correspondència d'en Teodor Llorente Olivares*, ordenada i comentada per Teodor Llorente i Falcó, Barcelona, Biblioteca Blames, 1936, p 49.
- Una mostra del que pensaren els valencianistes sobre la vida intel·lectual de València: Vicent Tomàs i Martí: «¿Espíritu de campo o espíritu d'arrabal?», *La Correspondència de València*, 3 de Gener de 1921..
- Eduard Martínez Ferrando: *Síntesis del riteri valencianista*, Juventut valencianista, Barcelona, 1918.

EXEMPLE DE LA PROVA

EXEMPLE DE LA PROVA

6. F. Xavier Borrull, Discurso sobre la Constitución que dio al reyno de Valencia su invicto conquistador el señor don Jaime primero, València, 1810. B. Ribelles, Memorias histórico-críticas de las antiguas cortes del reyno de Valencia, València, 1810.
  7. Llegiu el seu curiós article «Vernacularidad de la guitarra», Levante, Suplemento 124 (16-XI-1956), on recorda que sant Vicent Ferrer associava la chitara bíblica amb la guitarra valenciana.
  8. La poesia, I, ps. 95 i 98. Antologia poètica, Barcelona, Selecta, 1959; Ausias March, Selected Poems, Edimburg, 1976.
  9. Sobre el peculiar laconisme dels Essais, vegeu: A. Touron, Montaigne en toutes lettres, París, Bordas, 1989, p. 132 i següents. El mateix caràcter fragmentari del discurs assagístic permet l'aparició de la frase sentenciosa en moments climàtics. Al lector pertocarà l'operació aïlladora d'aquests fragments autònoms, cisellats de forma lapidària, aptes per a la memorització: «Il faut jouer fument notre rôle, mais comme rôle d'un personnage emprunté».
  10. E. J. Verger, «Nota sobre la poesia valenciana del segle XIX» dins del seu llibre Antologia dels poetes valencians, Alfons el Magnànim, València, 1984, ps. 7-30.
-

6. F. Xavier Borrulls, *Discurso sobre la Constitución que dió al reino de València su invicto conquistador el senyor don Jaime Primero*, València, 1810, B. Ribelles, *Memorias histórico-críticas de les antigues cortes del reyno de Valencia*, Valencia, 1910
7. Llegiu el seu curiós article «Vernacularitat de la guitarra», *Levante*, Suplemento 124 (16-XI-1956), on recorda que san Vicent Ferrer associava la chítara bíblica a la guitarra valenciana.
8. *La poesia*, I, pp. 95 i 98. *Antologia poètica*, Barcelona Selecta, 1959, Ausias March, *Selected poems*, Edimburgo, 1976.
9. Sobre el peculiar laconisme dels *Essais*, vegeu A. Tourón, *Montaigne en toutes lettres*, París, Bordàs, 1989, p. 132 i ss. El mateix caràcter fragmentari del dicurs assatgístic permet l'aparició de la frase sentenciosa en moments climàtics. Al lector li pertoca l'operació aïlladora d'aquests fragments autònoms, cinsellats de forma lapidària, aptes per la memorització: «Il faut jouer fument notre rôle, mais come rôle d'un personatge emprunté»
11. E. J. Verger, «Notes sobre la poesia valenciana del segle XIX» dins el llibre *Antologia de poetes valencians*, Alfons el Magnànim, València, 1984, ps. 7-30.